

Înfumurare

Samoila

Am căutat, precum o rună,
Adevărul
Și-am dat
Peste minciună.
E trist
Și,
Când mă sâcăie
Neadevărul,
Numai pe mine
Am ranchiună.
Că mint,
Cum minte
Lumea toată,
Nu mă surprinde
În nici un fel,
Dar sufăr pentru asta,
Câteodată,
Ca o femeie
Ce n-a primit inel.
Nu-s obsedat,
Că sunt întreg
La „tâmplă”,
Dacă doresc să am
O scriere-nchegată,
Ce-nfumurare,
Domnule,
Mi se-ntâmplă,
Ca tuturor
Din tagma asta
Blestemată.